

VLAAMS PARLEMENT

vergadering **C158 – ECO19**
zittingsjaar 2009-2010

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Economie, Economisch
Overheidsinstrumentarium, Innovatie, Wetenschapsbeleid,
Werk en Sociale Economie

van 11 maart 2010

INHOUD

Interpellatie van de heer Johan Deckmyn tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de herstructurerings bij Carrefour	
Vraag om uitleg van de heer Filip Watteeuw tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de ontslagen bij Carrefour en de reactie van de Vlaamse Regering	
Vraag om uitleg van mevrouw Güler Turan tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de aangekondigde herstructurering bij Carrefour	3
Met redenen omklede moties	15
Interpellatie van de heer Jan Penris tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de toekomst van de Antwerpse Opelfabriek in het licht van de gewijzigde financiering van het reddingsplan van GM voor Opel	
Vraag om uitleg van de heer Matthias Diependaele tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de resultaten van de informele vergadering van de Europese ministers van Economie op 19 februari 2010, inzonderheid wat de plannen van GM betreft en de verklaringen hierover door de Europese commissaris voor Mededinging	15
Met redenen omklede motie	21
■	

Voorzitter: mevrouw Patricia Ceysens

Interpellatie van de heer Johan Deckmyn tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de herstructurerings bij Carrefour

Vraag om uitleg van de heer Filip Watteeuw tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de ontslagen bij Carrefour en de reactie van de Vlaamse Regering

Vraag om uitleg van mevrouw Güler Turan tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de aangekondigde herstructurering bij Carrefour

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

De heer Johan Deckmyn: Voorzitter, minister-president, collega's, ik heb mijn verzoek tot interpellatie ingediend naar aanleiding van het grote aantal ontslagen bij Carrefour heel recent. Het Franse concern Carrefour schraapt in België meer dan 1600, bijna 1700 banen. De intentie tot collectief ontslag werd bekendgemaakt tijdens een bijzondere ondernemersraad op de hoofdzetel in Evere.

Carrefour wil in ons land veertien hypermarkten en zeven supermarkten sluiten en nog eens zeven supermarkten franchisen. Negen van de veertien hypermarkten die dicht moeten, liggen in Vlaanderen: Brugge Sint-Kruis, Middelkerke, Zwijnaarde, Mechelen-Noord, Sint-Pieters-Leeuw, Westerlo, Genk, Kuurne en Ronse. De zeven supermarkten die dicht moeten, liggen allemaal in Vlaanderen: Gent, Kortrijk, twee keer Antwerpen, Genk, Maaseik en Maasmechelen. Zeven supermarkten zullen worden gefranchised. Het gaat om supermarkten in Antwerpen, Brugge, Brussel, Grimbergen, Hoboken, Oostende en Tielt.

Er is meer. Er komt voor iedereen die betaald wordt volgens hypermarktvoorwaarden een loonbevrozing. Alle werknemers die aan een hoger loon werken dan de gangbare barema's bij de supermarktconcurrenten Colruyt en Delhaize zullen hun loon bevroren zien tot ze op hetzelfde niveau gezakt zijn. In de praktijk zullen ze de loonvoordelen van het dure paritair comité PC 312 verliezen.

De sluiting heeft nefaste gevolgen voor Vlaanderen en de Vlaamse werkgelegenheid. Na de herstructurerings bij InBev en Opel worden we opnieuw geconfronteerd met massaal banenverlies. Nochtans gaf u, minister-president, in uw werkgelegenheids- en investeringsplan (WIP) te kennen dat meer duurzame werkgelegenheid en meer kansen voor ondernemerschap de komende jaren topprioriteiten voor de Vlaamse economie en arbeidsmarkt zijn. Het is logisch, minister-president, als u dat stelt, dat wij u daarmee confronteren. Ik zeg uiteraard niet dat u de volledige verantwoordelijkheid draagt voor die ontslagen, maar we hebben van dit engagement nog niet veel gemerkt.

Vlaanderen telde eind januari van dit jaar 214.320 niet-werkende werkzoekenden. Dat zijn er 27.907 of 15 percent meer dan vorig jaar. De werkloosheidsgraad, de verhouding tussen het aantal werkzoekenden en de beroepsbevolking, komt in januari 2010 uit op 7,47 percent.

Bovendien zien we hier weer dat de verankeringsdiscussie actueel blijft. We hebben die discussie al gevoerd naar aanleiding van Opel Antwerpen, de overname van diverse banken door buitenlandse groepen en de verkoop van nutsbedrijven aan Frankrijk. De Leuvense professor en vicerector Filip Abraham stelt heel duidelijk in Vokatribune, dat u ongetwijfeld ook hebt gelezen: "Dingen in eigen hand houden heeft wel degelijk zin. We moeten daarom bedrijven van bij ons een voldoende basis geven om zich te ontwikkelen." Blijkbaar zijn de huidige initiatieven van de Vlaamse Regering niet voldoende om deze stelling hard te maken. Het is trouwens opvallend dat er zelfs in het WIP niet veel sprake is van een verankeringsstrategie.

Professor Abraham citeert hierover trouwens twee studies die stellen dat er duidelijke nabijheidseffecten zijn, aangezien de afstand tot het hoofdkwartier de beslissingen van de ondernemingen beïnvloedt. Men spreekt zelfs van een ‘nabijheidsbonus’: hoe dichter je bij de zon zit, hoe beter. Ondanks het ambitieuze WIP zien we te weinig engagementen van de Vlaamse Regering om ervoor te zorgen dat beslissingscentra in Vlaanderen blijven, getuige daarvan jammer genoeg de recente beslissing van Carrefour om drastisch te saneren in Vlaanderen.

We kunnen veel bijkomende vragen stellen. Net zoals veel andere bedrijven kon en kan Carrefour rekenen op steun vanuit Vlaanderen. Er is hierover veel verschenen in de media. Een van de zaken die me is bijgebleven is een interview in Het Nieuwsblad met Carrefour-topman Gérard Lavinay. De krant vraagt hem: “De politici reageren vrij rustig, al wil minister-president Kris Peeters uw opleidingspremies afnemen.” De topman antwoordt daarop: “Toen die premies beloofd werden, was er nog geen saneringsplan. Ik begrijp best dat opleidingspremies voor mensen die ontslagen worden, niet uitbetaald worden. Over het overige gaan we praten met Peeters.”

Minister-president, ik heb twee vragen. Heeft de Vlaamse Regering ondertussen maatregelen genomen om onze bedrijven in het licht van een verankeringsstrategie voldoende basis te geven om zich te ontwikkelen? Dat is natuurlijk een vrij algemene vraag. Mijn tweede vraag is concreter. Hebt u ondertussen reeds gesprekken met de topmensen van Carrefour gevoerd? Zijn in dit verband al concrete financiële afspraken gemaakt?

De voorzitter: De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Voorzitter, ik zal niet heel deze geschiedenis herhalen. De heer Deckmyn heeft al een aantal gebeurtenissen opgesomd. Ik bekijk deze zaak ook vanuit een andere invalshoek dan hij. Volgens mij gaat het niet om verankering of delokalisatie. De vestigingen van Carrefour richten zich tot een markt die zich in de buurt van die vestigingen bevindt. Het gaat niet om verankerungen of delokalisaties. Het gaat om de wijze waarop een distributiebedrijf zich tot andere distributiebedrijven verhoudt en om de kwaliteiten van het management. Het gaat ook over de wijze waarop een multinational met winst omgaat. Het gaat over de wijze waarop het personeelsbeleid van een multinational met overheidssteun omgaat.

In 2008 heeft Carrefour 380 miljoen euro winst gemaakt. Dat is niet weinig. Het bedrijf heeft hierop weinig belastingen betaald, namelijk 33.000 euro. In het licht van de gebeurtenissen zijn dit ontstellende bedragen. Carrefour probeert heel wat overheidssteun binnen te halen. Van de federale overheid heeft Carrefour in het recente verleden leningen ter waarde van 1,5 miljard euro gekregen om in vestigingen in andere landen te investeren. Bovendien heeft het bedrijf 129 miljoen euro aan overheidssteun ontvangen. Een gedeelte daarvan moet nog worden terugbetaald omdat deze fiscale voordelen in feite op onterechte staatssteun neerkomen.

In dit verband is het belangrijk dat Vlaanderen ook overheidssteun heeft verleend. De minister-president heeft al verklaard dat de in 2009 verstrekte opleidingssteun zal worden ingehouden. Ik vraag me of nog andere steun is verleend die eventueel zou kunnen worden teruggevorderd.

Een ander aspect van de zaak is dat een groot gedeelte van het personeel van Carrefour uit deeltijds werkende vrouwen bestaat. Enkele dagen geleden, tijdens de Internationale Vrouwendag, hebben we aandacht gevraagd voor de positie van vrouwen in het maatschappelijk en economisch leven. Dit wordt een moeilijke zaak. Deze vrouwen, vooral de deeltijds werkende vrouwen, zullen het volle gelag van deze herstructurering betalen. *(Opmerkingen van mevrouw Güler Turan)*

Aangezien die op basis van hun loon worden berekend, zullen zij lage werkloosheidsuitkeringen ontvangen. Vandaag staat in elke krant te lezen dat een op vijf Vlaamse vrouwen

het financieel moeilijk heeft. Vooral laaggeschoolde en werkloze vrouwen kunnen met moeite de eindjes aan elkaar knopen. Deze ontslaggolf betekent voor hen weer een bijkomend pak problemen.

Minister-president, in welke steun en begeleidingsmaatregelen voorziet de Vlaamse Regering ten aanzien van de getroffen werknemers? Wat zal de Vlaamse Regering ondernemen om zo veel mogelijk jobs bij Carrefour te redden? Is er al overleg gepleegd? Zijn hierbij alternatieven naar voren geschoven? Mijn vraag over de steun heb ik daarnet in feite al gesteld. Het gaat hier natuurlijk vooral om wat we hieruit kunnen leren. Is de Vlaamse Regering van plan de steunmaatregelen voor bedrijven in de toekomst meer aan garanties op tewerkstelling te koppelen? Welke initiatieven zijn in dit verband al genomen?

De voorzitter: Mevrouw Turan heeft het woord.

Mevrouw Güler Turan: Voorzitter, tijdens de plenaire vergadering van vorige week hebben we het over armoede bij vrouwen gehad. Ik heb toen uitdrukkelijk verwezen naar het sociaal bloedbad dat er eventueel bij Carrefour zit aan te komen. Vrouwen zullen hier weer zwaar voor betalen.

Ik heb die uitspraken gedaan omdat ik het weekend voordien twee piketten bij Carrefour heb bezocht. We praten hier soms over armoede bij vrouwen en bij laaggeschoolden. Ik ben toen echter geschrokken. Veel van die dames zijn 50-plussers. Er zijn natuurlijk ook heren bij. Al sinds hun zestiende jaar zitten ze achter de kassa of vullen ze de rekken. Nu dreigen ze hun job te verliezen. Ze waren blij met mijn aanwezigheid. Ik ben er echter zeker van dat die weinig oplost. Ze voelden zich in elk geval een beetje gehoord. Ik kan alle aanwezigen aanraden die dames en heren eens te bezoeken. *(Opmerkingen van de heer Johan Deckmyn)*

De heer Deckmyn heeft dit misschien ook zo ervaren. Die mensen zaten met veel vragen. Ze kloegen over mismanagement. Zo hebben de werknemers van een zaak op Linkeroever, waar veel sociale woningen zijn gelegen, gevraagd geen champagne of tabletten voor afwasmachines te sturen. Dat raakt daar toch niet verkocht. Ze vonden echter geen gehoor. Nu dreigt het ontslag en vragen die mensen wat wij voor hen kunnen doen. De multinationals nemen de beslissingen en zij staan op straat.

Op het ogenblik dat ik deze vraag om uitleg opstelde, wist ik niet hoe ik het moest formuleren. Ik had het hier moeilijk mee. Wat Opel betreft, hebben we voor plan A gekozen. We praten niet over een plan B of over een oplossing voor de ontslagen. We zien wat we kunnen doen om de sluiting alsnog tegen te houden. In verband met Carrefour hebben we dezelfde vragen.

Ik weet niet of we ondertussen verder staan. Moeten we spreken over een sociaal bloedbad of gaat het nog steeds om een eventueel sociaal bloedbad? En als dat bloedbad er komt, hoe zullen we de werknemers dan opvangen? Mensen ouder dan 50 vinden moeilijk nieuw werk, en ze hebben dikwijls nog leningen lopen en schoolgaande kinderen in huis.

Als minister-president hebt u snel gereageerd door een eerder toegezegde steunmaatregel op te schorten. Zo staat het in de pers. Kunnen we die definitief afvoeren? Ik ken de juridische implicaties niet. Uw administratie is bezig met een evaluatie van de investeringssteun en de opleidingssteun. De criteria worden herbekeken. Hopelijk kunnen we ten laatste tegen eind maart een eerste verslag daarvan ontvangen.

Ik weet ook dat u meer tewerkstellingsgaranties wilt verbinden aan een aantal steunmaatregelen. Ik ondersteun dus de vraag van de heer Watteuw: in welke mate koppelen we steunmaatregelen – hoe ze ook mogen heten – aan tewerkstellingsvoorwaarden? We wisten dat 2010 een heel moeilijk jaar zou worden en dat er veel werkzoekenden bij zouden komen. De eerste tekenen daarvan worden vandaag duidelijk. Wat kunnen we daaraan doen?

In het dossier-Opel hebt u een belangrijke rol gespeeld. Ik hoop dat u dat mooi kunt afwerken. Maar wat kunt u voor Carrefour doen? Ik las dat enkele professoren stellen dat de

werknemers zelf bij het beheer betrokken moeten worden. We kunnen moeilijk verwachten dat de overheid een participatie zal nemen. Maar misschien kunnen we het verlenen van steunmaatregelen verbinden aan een participatie van de werknemers in bedrijven? Zij weten beter dan wie ook welke producten zo'n bedrijf moet aanbieden. We moeten daar goed over nadenken, in de aanloop naar de evaluatie die we mogen verwachten.

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Voorzitter, minister-president, collega's, ik probeer me zo voorzichtig mogelijk uit te drukken. Het gaat over een herstructurering, en er vallen ontslagen. Dat is nooit plezant, want die mensen leven in angst. Ik heb daar alle begrip voor, maar de vergelijking met Opel gaat niet altijd op. Het verankeringsdebat heeft een andere context. Want in dit geval gaat het niet over een delokalisatie. Er gaan hier dus wel jobs verloren, maar geen werk, of toch slechts een minimum aan werk. Dat is een belangrijk verschil.

Men kan zich dus afvragen of de Vlaamse Regering daar veel kan aan doen, en of ze daar zelfs wat moet aan doen. Wat de opleidingssteun betreft, kan ik volgen. Als een bedrijf overheidssteun voor opleiding krijgt, moet daar iets tegenover staan, tenminste toch het aanbieden van een opleiding. Of daaraan tewerkstellingsvoorwaarden moeten worden verbonden, is een moeilijke vraag. Ik laat dat even in het midden.

Dat bedrijf blijkt ongezond te zijn en zit in de problemen. Als uit alle persartikelen blijkt dat de werknemers doodongelukkig zijn, dan moeten we ons toch afvragen of we hier niet met zelfregulerende effecten van een economisch systeem worden geconfronteerd. Zuivert de economie zich op die manier? We moeten er natuurlijk voor zorgen dat de getroffen werknemers zo goed mogelijk worden opgevangen, maar de kansen mogen we niet verloren laten gaan. Die mensen hebben bepaalde vaardigheden, en we moeten nagaan of ze niet elders aan de slag kunnen.

Ik weet dat het gevaarlijk is om dit te zeggen, want ik zie klein links al vreemd opkijken. Maar laten we eens naar de problemen bij Carrefour kijken. Hoe is het daar misgelopen? Er stelt zich daar een gigantisch managementsprobleem. Dat is wellicht de belangrijkste reden waarom het daar grondig fout is gelopen. In Knack van vorige week las ik ook dat er een probleem met de vakbonden was. De vakbonden dragen ook een verantwoordelijkheid. We moeten dat durven erkennen.

Ik haal het ook maar uit de pers, maar blijkbaar was er een probleem met het feit dat vroeger GB verschillende bedrijven op één terrein samenbracht. Als er dan in een bedrijf een conflict uitbrak, werd het hele terrein afgezet, met als resultaat dat GB snel toegevingen deed die moeilijk om dragen waren. Dat zijn allemaal zaken waarover we grondig moeten nadenken. Het zijn nuances die ik niet genoeg hoor in de vragen die hier zijn gesteld.

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Ik sluit me enigszins aan bij wat de heer Diependaele zei. Onlangs zei de heer Van Rompuy hier dat we vandaag in een nieuw tijdsparadigma leven. Een 10-tal jaar geleden kwamen dergelijke problemen hier niet aan bod. Toen was het not done dat commissieleden de regering zouden smeken om zich met dat soort van problemen te bemoeien.

De heer Diependaele nam me de woorden uit de mond door te wijzen op het grote verschil tussen Opel en Carrefour. Opel maakt industriële producten. Dat bedrijf heeft een strategisch belang en daar stelt zich het probleem van de delokalisatie. Innovatie heeft er ook mee te maken, en dat roept de vraag op in welke mate Vlaanderen zich in die evoluerende auto-industrie kan positioneren.

Hier gaat het dus om voeding, om distributie. Bij de afslanking van Carrefour kondigt de marktconcurrent Colruyt aan 3000 mensen extra in dienst te nemen. Dit is een probleem van

een heel andere orde. Net zoals elders, moet de regering ook hier alert blijven. Ik zou het een verkeerd signaal van deze commissie aan de regering vinden als we de minister-president oproepen dat probleem bij Carrefour op te lossen. De oorzaak van het probleem bij Carrefour moet ook in het verleden gezocht worden, bij het management en een gebrek aan investeringen en creativiteit. Ik wil de collega's toch vragen uit te kijken en de juiste toon te kiezen bij deze discussie.

Wat wel terecht wordt aangehaald, is de overheidssteun die Carrefour de afgelopen jaren heeft gekregen en hoe we daar in de toekomst beter mee kunnen omgaan. Minister-president, in welke mate kunt u daarvoor nieuwe modaliteiten formuleren?

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

De heer Robrecht Bothuyne: Minister, ik zal zeer kort zijn. De heer Van den Heuvel en de heer Diependaele hebben een paar essentiële punten in het debat ingebracht. Ik wil nog verder gaan op het punt dat de heer Van den Heuvel heeft aangebracht, namelijk hoe we omgaan met de opleidings-, investerings- en andere steun die al gegeven is of gegeven wordt aan bedrijven die met een herstructurering geconfronteerd worden. Het zou onverstandig zijn om sowieso bedrijven die moeten herstructureren opleidings- en investeringssteun te ontfangen. De meeste bedrijfsleiders danken niet graag mensen af, gaan niet graag over tot collectief ontslag. Ze doen dat in uiterste nood. Bij Carrefour en Opel kan dat misschien anders worden geïnterpreteerd. Daar is duidelijk sprake van een aantal fouten die in de loop der jaren op het niveau van het management werden gemaakt. Maar als we die steun d'office niet geven, dan straffen we het bedrijf en misschien ook de werknemers die wel nog actief zijn in een dergelijk bedrijf. We moeten dus nuanceren. Tegen opleidings- en investeringssteun moeten daadwerkelijk prestaties staan van het betrokken bedrijf, die de werknemers ten goede komen, die de performantie van het bedrijf ten goede komen. Na de evaluatie van onze steuninstrumenten moeten we daar ook op die manier mee omgaan.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, collega's, mevrouw Turan en ook de anderen hebben terecht onderstreept dat het voor de geïnteresseerde werknemers die hun job kwijt raken, een drama is, zeker als men tot de doelgroepen behoort voor wie het heel moeilijk is om opnieuw werk te vinden: vrouwen, zeker oudere vrouwen, laaggeschoolden. In die gezinnen is dat een echt drama. We moeten met de nodige bezorgdheid, nuanceren, maar toch met de nodige daadkracht dergelijke dossiers bekijken.

Mijnheer Deckmyn, uw vraag naar de verankering is pertinent. In dit dossier is ze echter eigenlijk niet aan de orde. Wat dat betreft, heeft de heer Watteuw gelijk. We moeten daarover misschien nog eens op een ander moment discussiëren. Ik had het een tijdje geleden over de dynamische verankering: ervoor zorgen dat onze kmo's internationaal uitgroeien en op die manier de verankering mogelijk maken. Een anker mag een onderneming niet vastleggen, ze op een bepaalde plaats houden, zoals dat bij een schip gebeurt. Het moet voor een dynamiek zorgen. Dat is de dynamische verankering waarover we het in het verleden hebben gehad.

De heer Van den Heuvel, de heer Diependaele en anderen hebben onderstreept dat Carrefour de Vlaamse markt niet verlaat. Ik kom daar straks nog op terug. Bij het onderhoud dat we hebben gehad, was een van de expliciete vragen of het bedrijf de Vlaamse of Belgische markt zou verlaten. Het antwoord daarop is neen. Men wil integendeel nog bijkomend investeren. Men heeft wel vastgesteld dat een aantal vestigingen verlieslatend, niet rendabel waren en dat men in die gevallen tot een afslanking en sluiting wil overgaan.

In de hele sector werken 133.000 mensen in kleine en grote winkelbedrijven in Vlaanderen. Er zijn ook heel wat zelfstandige ondernemers in actief. Het is, godzijdank, een dynamische sector. Het aantal jobs in de retailsector is de afgelopen 10 jaar met meer dan 30.000 gestegen. In deze sector zijn er ook bedrijven die zeer rendabel zijn en die indrukwekkend

veel mensen hebben aangeworven. Ik denk aan Colruyt, waar de tewerkstelling toeneemt van 5864 mensen in 2000 tot 11.677 in 2009. Ik heb begrepen dat het bedrijf nog een goede 3000 mensen zal aanwerven. Delhaize kent een bescheidener groei. Het ging van 11.152 werknemers in 2000 naar 13.117 in 2008. Ook Carrefour heeft de afgelopen 10 jaar mensen aangeworven. In 2000 werkten er 9847 mensen. In 2008 waren dat er 10.993.

Het is belangrijk dat we de distributiesector die dynamiek geven. We zullen hierover later nog spreken als we het hebben over de nota over winkelen. We hebben nu iets gedaan voor de industrie. Ik ben met de verschillende sectoren aan het onderzoeken of het niet goed zou zijn om ook eens voor de dienstensector een aantal zaken te organiseren. De heer Bouckaert is vandaag niet aanwezig, maar we hebben over de Europese Dienstenrichtlijn al een hele discussie gehad. Dat geeft mogelijkheden op de Vlaamse dienstenmarkt. Ook die dienstenmarkt is innovatief en heel goed bezig – hoewel niet alle bedrijven in dezelfde mate, zeker bij Carrefour is er een probleem. Daar zegt men dat een aantal filialen in ons land sterk verlieslatend zijn.

Ik heb op 26 februari een onderhoud gehad met de CEO en enkele andere mensen van Carrefour. Ik vroeg hun naar de cruciale aspecten. Zij hadden het eerst en vooral over de aanpassing van hun loon- en kostenstructuur. Daar is hier al naar verwezen. Dat heeft te maken met paritaire comités. Je hebt het paritair comité 202 en het paritair comité 312. Een aantal concurrenten van Carrefour zitten in een ander paritair comité, met andere loon- en arbeidsvoorwaarden. Carrefour heeft andere verplichtingen en daardoor een concurrentieel nadeel. Carrefour moet die discussie in eerste instantie voeren met de werknemers. In tweede instantie is dat een discussie die de federale partners vooralsnog op federaal niveau moeten voeren, want zij bepalen de paritaire comités en zij sluiten daar akkoorden mee af.

De heer Diependaele heeft er daarnet naar verwezen: in goede jaren, zoals we er gelukkig heel wat hebben gehad, zet men in het kader van het sociaal overleg stappen. Als het minder goed gaat, wordt men met die sociale akkoorden geconfronteerd. Hier gaat het over een problematiek met betrekking tot de paritaire comités.

Een volgend punt dat in het overleg aan bod is gekomen, is dat men naar een versterkt partnerschap gaat met de groep Mestdagh. Dat is dan voornamelijk in Wallonië. Men zal daar trachten een aantal overeenkomsten of vergelijken of partnerschappen te vinden. Die groep is minder of misschien helemaal niet actief in Vlaanderen.

Het derde aspect dat aan bod is gekomen, is de uitbouw van de franchise.

Het vierde punt dat aan bod is gekomen, is de investering in bedrijfsmodellen. Mevrouw Turan, u verwijst naar een vestiging die u hebt bezocht waar men, rekening houdend met het cliënteel, misschien niet de juiste keuzes heeft gemaakt. Bepaalde winkels zijn achterhaald, niet gerenoveerd of niet op een goede manier onderhouden.

Men had het ook over de vaste kosten en over de kostenverlaging op het hoofdkantoor.

Over al die zaken moeten enerzijds in het overleg met de werknemers binnen de overneming, anderzijds door het management zelf een aantal beslissingen worden genomen. Ik wilde weten of men in Vlaanderen nog wenst te investeren. Daarop was het antwoord: ja. Ik ga ervan uit dat men in het sociaal overleg binnen de ondernemingen het aantal ontslagen tot een minimum zal beperken en een toekomst geeft aan de mensen die hun job behouden. Samen met jullie hoop ik dat zo weinig mogelijk mensen hun job verliezen. Zij moeten naar een nieuwe job worden begeleid, in samenwerking met de VDAB en andere initiatieven die daaromtrent kunnen en zullen worden opgezet.

Het is een wat andere situatie dan bij Opel en GM. Daar zitten we met een uitdrukkelijke ondersteuning in Europees verband. We komen daar straks op terug, want de heer Penris heeft daar nog een vraag over. Hier hebben we een aantal niet-rendabele locaties die

Carrefour gaat sluiten. Dat heeft effect op de werkgelegenheid. Hoe kan dat het best gebeuren, met respect voor de werknemers en hun sociale rechten?

Er is ook de evolutie in het distributielandchap. Er is een kentering aan de gang in de richting van kleinere winkeloppervlakten. Ook de grote distributieketens hebben begrepen dat er steeds meer nood bestaat aan kleine winkeloppervlaktes. Onderzoeksbureau Nielsen, dat de retail bestudeert, stelde vorig jaar vast dat het aandeel van de F1-winkels – dat is het type ‘maxi’ en ‘hyper’ – voor het derde jaar op rij achteruitgaat. De F2-winkels – het type ‘super’ – verliezen ook aandeelpunten. Deze afname is deels te verklaren door de ombouw van een aantal GB-winkels van het F2-type naar ‘express’-winkels. Dat is dan een F3 met een kleinere oppervlakte. Dit type kent voor het eerst in 20 jaar opnieuw een stijging van het aandeel. De openingen van winkels in zelfbediening hebben het verlies van aandeel van de winkels met traditionele bediening kunnen compenseren. Het aandeel van de hard discounters zoals Aldi en Lidl is na een stabilisatie in 2006 opnieuw gestegen in 2007. Dat schrijft Nielsen in zijn onderzoek. Dat de kleinere F3-winkels in opmars zijn, is een bijkomend argument.

De diensten- en distributiesector is een grote werkgelegenheidssector. We hebben het gehad over de industrie en de economie in het algemeen. We zullen ook bijkomende initiatieven moeten nemen naar de diensten en distributiesector. U weet dat ik geen initiatieven neem als de sector er niet om vraagt. Dat was ook zo met de industrie. De oppositie had het dan over een hoogmis. Als de sector steun vraagt, gaan wij daarop in.

Ik heb al vragen gekregen van beroepsorganisaties en winkelketens. Ze vinden dat ze ook bezig zijn met innovatie. Ze willen aandacht en steun. Als ik daarop inga, gelieve dan niet weer onmiddellijk te spreken van een hoogmis van de Vlaamse Regering. De vraag komt vanuit de ondernemingen. Als het zover is, zal ik u dat medelen. Ik doe niet aan aankondigingspolitiek.

Er waren vragen over de subsidies. U hebt al van alles in de krant gelezen. Niet alles wat in de krant staat, is juist, maar deze keer ga ik ervan uit dat het nu wel juist is wat u gelezen hebt. In oktober 2009 hebben we op basis van de regelgeving beslist om 529.737 euro subsidie aan de distributiegroep Carrefour toe te kennen in het kader van strategische opleidingssteun. Die subsidie heb ik nu laten blokkeren. De subsidieaanvraag van 2009 heeft de gewone procedure gevolgd. Er werd een opleidingsplan ingediend voor de Vlaamse werknemers. Het ging om ongeveer 6000 van de 8000 Vlaamse personeelsleden. Men ging hen bijscholen inzake service en efficiëntie. De opleidingskosten werden berekend op 2,6 miljoen euro. In het plan stond ook dat de tewerkstelling constant zou blijven. Uiteraard geven wij geen steun voor werknemers die niet worden opgeleid, sterker nog, voor werknemers die worden ontslagen. Men moet dat altijd met enige nuance bekijken. Als men in Vlaanderen verder investeert – dat is de bedoeling, heb ik begrepen – blijven er nog mensen achter. Carrefour zal een nieuw opleidingsplan moeten opstellen. Ik wil daar niet op vooruitlopen.

Mijnheer Deckmyn, u hebt correct geciteerd uit de krant, dat ik dat vermeld heb toen die CEO bij mij is gekomen. Hij heeft daar correct op gereageerd. Een van zijn medewerkers heeft dat ook op de radio verteld. Ze begrijpen dat we steun blokkeren die bestemd is voor werknemers die dan ontslagen worden. Het zou maar erg zijn, mocht men dat geld opeisen.

Mijnheer Watteuw, ik heb laten onderzoeken of er Vlaamse economische steun vroeger werd uitgekeerd. Het Agentschap Ondernemen heeft me bevestigd dat Carrefour Belgium nv geen enkele steun heeft ontvangen via de steunmechanismen zoals de ecologiepremie, kmo-portefeuille, expansiesteun enzovoort.

Ik ben nog verder gaan zoeken. Vanuit het ESF-Agentschap (Europees Sociaal Fonds) werd Carrefour in het verleden gesubsidieerd en ondersteund bij de opleiding van werknemers. Tussen 2000 en 2006 vonden er een zestal opleidingsprojecten plaats die voor subsidie door

het ESF in aanmerking kwamen. Het totale steunbedrag bedroeg 1.878.337 euro waarvan 877.342 euro aan ESF-steun en 1.000.995 euro aan cofinanciering vanuit het Hefboomfonds.

We gingen ook na of er nog andere tussenkomsten waren. Voor Carrefour zijn er aanvragen voor de tewerkstellingspremie 50+, maar er is niet in een uitbetaling voorzien. Er werden vijf Vlaamse Ondersteuningspremies ter ondersteuning voor personen met een arbeidshandicap uitbetaald aan Carrefour Belgium. Ze liepen al op 1 oktober 2008. In 2009 werd voor deze premie 18.662,75 euro betaald. In 2009 werden drie individuele beroepsopleidingen in de onderneming (IBO) uitgevoerd, onder de naam Carrefour. In 2008 waren dat er ook drie, in 2007 waren het er twee.

U hebt nu een volledig overzicht van wat er in het verleden aan steun is gegeven. Het was allemaal terecht en volgens de regels van de kunst. Het is belangrijk dat we de geplande opleidingssteun hebben geblokkeerd. Een aantal vragen gaan ook in die richting. We hebben heel veel dossiers waarvan iedereen uitgaat dat we die tegen het eind van deze maand oplossen. *(Gelach)*

Mevrouw Güler Turan: Soms zijn het uw eigen verklaringen, soms zijn ze van mensen rond u, van uw administratie, van uw kabinet. U engageert zich. Wij houden u eraan.

Minister-president Kris Peeters: Wij proberen natuurlijk deze problematiek zo snel mogelijk af te ronden, zodat die hier kan worden besproken.

We zullen natuurlijk nagaan of we het criterium van de tewerkstelling kunnen versterken, mogelijk nog meer in investerings- dan in opleidingsdossiers. Bij opleidingsdossiers kan je zeggen: “Het gaat over dat contingent werknemers.” Het is iets makkelijker om het criterium van tewerkstelling te formuleren. Voor investeringsdossiers is het natuurlijk iets delicates. Een onderneming is een dynamisch gegeven. Ook dat zullen we nagaan, maar enige nuance is nodig zodat het een positief effect heeft en er geen bijkomende hinder is voor groei en dynamiek. We zullen de nodige beslissingen nemen als we zover zijn.

Voorzitter, we hebben aan de CEO van Carrefour gezegd dat het voor ons heel belangrijk is dat het sociaal overleg alle kansen krijgt en dat het aantal ontslagen tot het minimum wordt beperkt.

We vinden het heel belangrijk dat het engagement dat de CEO tegenover mij heeft uitgesproken, namelijk dat men in Vlaanderen blijft en er ook zal investeren, bewaarheid wordt.

Als we het zullen hebben over onze visie op het winkelen in Vlaanderen en op de distributie en de activiteiten die wij bijkomend zullen ontwikkelen, kunnen we een aantal accenten en nieuwe dynamieken in deze sector bespreken en acties doen.

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

De heer Johan Deckmyn: Minister-president, u hebt uiteraard een punt – en collega Watteuw heeft er ook op gewezen – wanneer u zegt dat het niet enkel een verankeringsverhaal is. Ik heb het niet alleen op verankering toegespitst. Ik heb het ook gehad over de baremadiscussies en over het premiebeleid. Na de vele ontslagen in bedrijven waarvan de hoofdzetel en de beslissingscentra niet in ons land liggen, vind ik dat die vraag ook eens mag worden gesteld. Het is een belangrijk element binnen de ontslaggolven waarin we in ons land worden geconfronteerd. Vanuit Vlaanderen moeten we nagaan hoe we aan die problematiek een oplossing kunnen bieden.

Collega Diependaele, verankering gaat niet enkel over delokalisatie, maar ook over de invloed die we in Vlaanderen kunnen uitoefenen op de beslissingscentra. Het citaat dat ik daarnet gaf – en ik ben blij dat de minister-president zei dat het een correct citaat was – geeft aan dat men zeker oren heeft voor de signalen die er vanuit de Vlaamse overheid komen. Gelukkig maar zou ik zeggen.

Je kunt uiteraard ook niet rond de loonkostproblematiek, wat een superbelangrijk gegeven blijft. Ik heb het in het verleden al vaak gezegd en ik zal er blijven op terugkomen. Vandaar dat ik er nog eens op wijs dat een grote staatshervorming heel belangrijk is, maar dat alle partijen van de meerderheid, jammer genoeg, nu al genoeg nemen met een uitstel van een grote staatshervorming tot na de verkiezingen van 2011.

Ik heb begrepen dat er 529.000 euro als steun voor opleiding aan Carrefour geblokkeerd is. Dat is geen klein bedrag. Wellicht wacht u een nieuw plan af na het sociaal overleg, voor een en ander wordt gedeblokkeerd. Ik meen dat zo begrepen te hebben uit wat u hier naar voren hebt gebracht.

Minister-president, u hebt gelijk dat we misschien mat meer aandacht moeten besteden aan de dienstensector, al was het maar om eventueel verder jobverlies te voorkomen. Dan kunnen we ook de discussie over de kostenstructuren en de paritaire comités voeren. Carrefour is een voorbeeld van het feit dat die discussie ernstig mag worden gevoerd om tot een meer uniforme structuur te komen. Ik sluit me daar volmondig bij aan.

Mijn interpellatie is ingegeven door de grote bezorgdheid die we allemaal hebben over de opeenvolgende massale ontslagen, waarmee we in Vlaanderen worden geconfronteerd. Het was in 2009 al voorspeld, we wisten dat het eraan zat te komen. We hadden geen namen van concrete bedrijven, maar iedereen wist dat pas in 2010 de grote gevolgen op het vlak van tewerkstelling en ontslagen zouden komen. Jammer genoeg blijkt die voorspelling uit te komen. Ondanks het feit dat we hiervoor waren verwittigd, vind ik het jammer dat we nog geen oplossing hebben. Ik zeg niet dat dat gemakkelijk is, maar voorlopig heb ik enkel visies, en plannen om die visies te realiseren. Het Vlaams Belang zal u daarbij helpen en een met redenen omklede motie indienen.

De voorzitter: De heer Watteuw heeft het woord.

De heer Filip Watteuw: Voorzitter, minister, collega's, ik denk dat we het erover eens zijn dat dit een verhaal van verankering en delokalisatie is. Het gaat over verhoudingen tussen distributiebedrijven. Misschien is het wel een verhaal van verankering van de overheidssteun. Wat doen we met onze middelen, hoe steunen we en welke garanties krijgen we? Als het gaat over overheidssteun, is het wel een verhaal van verankering. Het is wel een andere invulling van het klassieke begrip verankering.

Minister-president, ik ben wat verbaasd over wat u vertelde over het overleg en dat Carrefour verwijst naar zijn loonkostenstructuur, en een variante ontwikkelt van het loonhandicap-verhaal. Nu gaat het tussen paritaire comités. Wie de voorbije weken de beschrijvingen heeft gelezen over Carrefour, weet dat het meer gaat over het management dat heeft gefaald. Over het concept van de hypermarkt, het aanbod, het humanresourcesbeleid kunnen heel wat vragen worden gesteld. In die zin heeft Carrefour gefaald en is het afgestraft. In die zin werkt de markt regulerend. Wat daar verloren gaat, zal misschien ten goede komen aan andere bedrijven.

Wat daarop volgt, is een drama voor al die werknemers. Zij betalen de prijs voor het falen van het management. Mijnheer Diependaele, u gaat toch akkoord met mij dat we dit niet zomaar moeten laten gebeuren. Het antwoord is toch niet: de markt is zelfregulerend, dus moeten we niets doen. Ik denk dat dit een onzorgvuldige formulering was van uwentwege. U zei dat wat gebeurt, gebeurt, en dat het een drama is, is jammer. Niet alleen ik zat te fronsen, ook uw coalitiepartner zat te fronsen.

Mijnheer Diependaele, ik vind het trouwens grappig hoe u sneert naar mij als klein links. Uw sneren doet me denken aan het gedrag van een nouveau riche. Niet zo lang geleden was uw partij ongeveer even groot als de mijne, we zullen zien hoe lang het duurt voor het anders is.

Minister-president, het is belangrijk dat u verder werkt aan een kwaliteitsverhoging van het management. Als u zegt dat u gaat werken aan het concept Winkelen in Vlaanderen, dan kan

dat zeer interessant zijn. Ik zou nooit durven zeggen dat het een hoogmis wordt, maar we moeten focussen op de vraag hoe we kunnen maken dat bedrijven bij de tijd blijven en de vinger op de pols houden, zodat de werknemers niet worden geconfronteerd met die drama's. Dat is onze taak. Steun moet in die zin worden verleend. Zorgen we ervoor dat het bedrijf zich aanpast aan de tijd? Daarom is het criterium tewerkstelling belangrijk. Ik hoop dat u die overheidssteun verankert.

Mevrouw Güler Turan: Dat zelfregulering niet altijd een oplossing is, hebben we hier goed gezien met de bankencrisis. Waar nodig, moet de overheid haar verantwoordelijkheid nemen. Als de overheid steun geeft, mag daar ook iets tegenover staan. Het moet niet afschrikken. De strategische investerings- en opleidingssteun is veel concreter te bekijken in het kader van een opleiding en daarvoor zal wel een plan worden ingediend. Maar wat is strategisch en wat niet? Als je de criteria bekijkt van de strategische investeringssteun, dan zijn die niet zo duidelijk.

Het is niet de bedoeling om af te schrikken. De bedoeling is om de bedrijven wel degelijk hier te houden, om hen te ondersteunen. Het moeten niet telkens onze werknemers zijn die er de dupe van worden. Dat is een belangrijke boodschap.

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Mijnheer Watteeuw, ik kan slaan en zalven, maar ik ga eerst zalven. U hebt gelijk inzake de loon- en kostenstructuur. Als ik het goed heb begrepen, weten zowel Delhaize, Colruyt als de andere werkgevers dit op andere manieren te compenseren. Zij zullen wel aanvoeren dat dit de oorzaak is, maar ik ben niet helemaal zeker of dat juist is.

Ik heb niet gezegd dat die verankering enkel gaat over delokalisatie, mijnheer Deckmyn. Ik denk wel dat je met een verankerde markt zit. Dat maakt het verschil. Carrefour heeft marktaandeel verloren en moet daardoor die reorganisatie doormaken. Een deel daarvan zal waarschijnlijk naar een bedrijf als Colruyt gaan. In dat opzicht heb ik gezegd dat de verankeringsdiscussie hier weinig zin heeft. Dat heeft ook de minister-president aangegeven.

Over de opleidingssteun: er is een verschil met die investeringssteun. Dat heeft de minister-president ook gezegd. Dat laat ik dan los. Of daaraan tewerkstelling moet worden gekoppeld, zal geval per geval moeten worden aangepakt. Dat er geen opleidingssteun gegeven wordt voor mensen die ontslagen worden, lijkt me evident. Het zou maar belachelijk zijn. Opleidingssteun is gekoppeld aan de werknemer, niet aan het bedrijf, in tegenstelling tot investeringssteun.

Die opleidingssteun mag in mijn ogen niet volledig worden weggenomen omdat er nog altijd meer dan 9000 mensen actief blijven bij Carrefour. Voor hen moet die opleidingssteun wel nog beschikbaar zijn. Daar zijn we het toch over eens? Dat blijft procentueel behouden. *(Opmerkingen)*

Zodra zij weer aan de voorwaarden voldoen om die opleidingssteun te krijgen, kan dat worden hervat.

Mijnheer Watteeuw, ik heb aan het begin gezegd dat het een drama is voor die mensen. Het gaat ook om angst. Nog eens, knoop het goed in uw oren, ik ga akkoord dat het een drama is. Maar het is iets anders om er direct van uit te gaan dat dat zo blijft. Ik heb maar 2 van de 10.000 mensen gesproken. Maar de mensen die daar werken met wie ik heb gesproken, zijn daar niet echt gelukkig. *(Opmerkingen van de heer Filip Watteeuw)*

Er is een mogelijkheid dat zij er beter uit komen in ander werk. Op dit moment faalt Carrefour. Als zij dankzij de herstructurering ergens anders werk vinden, kunnen zij er beter uit komen. Kijk naar Renault. Een jaar later al had 85 percent van die mensen ander werk. Het hoeft geen drama te blijven.

Mevrouw Güler Turan: Voor die opleidingssteun is 529.737 euro geblokkeerd, minister-president. Wat moeten wij daaronder verstaan? Voorlopig krijgen ze dat geld niet, maar is dat

echt voorlopig? Er is sociaal overleg. Het duurt wel even voor Carrefour door al die fases heen is en dan eventueel een nieuw plan met nieuwe opleidingen indient. Kunnen we die gelden niet ter beschikking stellen van de Vlaamse overheid voor andere aanvragen?

Minister-president Kris Peeters: We komen nog terug op de verankering. U weet dat het bij Carrefour gaat over meer dan 1600 mensen die gevisieerd zijn: 1100 in Vlaanderen en 600 in Wallonië. Ik ga ervan uit dat uw redenering is dat de hoofdzetel en het hoofdkantoor naar Frankrijk worden verplaatst. Gaat men sneller snijden in landen waar het hoofdkantoor of het kapitaal niet zit? Het is belangrijk te onderstrepen dat ook in Wallonië ontslagen vallen. Als men een overeenkomst met Mestdag afsluit, ziet het er wel anders uit. Goed, dat valt nog te bekijken.

Wat het management en de loonkost betreft, mijnheer Watteeuw, ga ik ervan uit dat u mij niet oproept om het hoofd te worden van een distributieketen genaamd Carrefour. De voorzitter vreesde al dat ik ook dat nog zou gaan doen, naast bankier, mogelijk autoproducent enzovoort. Minister-president is geen parttime job. Ik heb geen tijd en het zou ook niet wijs zijn. (*Rumoer*)

Mijnheer Watteeuw, als het management zaken niet goed heeft gedaan, moeten in eerste instantie het personeel en de aandeelhouder duidelijkheid vragen via de geëigende kanalen in de onderneming. Wij kunnen als overheid moeilijk iets doen, tenzij er strafrechtelijk zaken gebeurd zouden zijn, maar dat is hier niet het geval.

Ik begrijp de opmerkingen over de loonkosten. Ik kan hier enkel vertellen wat de CEO van Carrefour mij heeft meegegeven. Ik heb akte genomen van de reacties van de meerderheid en de oppositie. We zouden voor de diensten- en distributiesector ook specifieke zaken moeten organiseren. Ik zal de sectoren die me daarom hebben gevraagd, laten weten dat de belangrijkste fracties in deze commissie dit ondersteunen.

Wat de steun betreft, wil ik duidelijk zijn. We hebben die steun geblokkeerd. Er is een opleidingsplan voor 6000 werknemers ingediend. In het kader van de wet-Renault zullen 1600 mensen afvloeien. Ik hoop dat het aantal ontslagen nog zal dalen. Ik heb er geen zicht op wat het uiteindelijk zal worden. Zolang we dat niet weten, is er van de uitkering van die opleidingssteun geen sprake. Zodra een vergelijk met de vakbonden is getroffen en is besloten opleidingen te verstrekken aan de mensen die bij het bedrijf blijven werken, moet daar opnieuw over worden gesproken. De heer Diependaele en andere aanwezigen hebben er terecht op gewezen dat de mensen die blijven, daar recht op hebben. Indien het bedrijf hierom vraagt, zullen we die steun geven. Indien we een goed voorbereid dossier ontvangen, zullen we een beslissing nemen. Het is niet de bedoeling dit geld tot sint-juttemis te blokkeren. Het is ook niet zo dat we geen geld hebben voor de andere bedrijven die hier recht op hebben en die hierom vragen.

De CEO van Carrefour heeft zich akkoord verklaard met de blokkering van dit geld. De uitkering van het bedrag als such is niet aan de orde. Ik wil niet op het resultaat van het overleg vooruitlopen. Ik ga ervan uit dat dit bedrag niet meer correspondeert met het totaal aantal werknemers waarvoor in het opleidingsplan in een opleiding was voorzien.

Mevrouw Güler Turan: Minister-president, ik wil hierover echt duidelijkheid krijgen. Ik vind dat u met twee woorden spreekt. (*Opmerkingen van minister-president Kris Peeters*)

Ik heb de indruk dat u wilt afwachten tot het sociaal overleg is afgelopen en u weet hoeveel werknemers al dan niet afvloeien. Dan zult u zien wat u met de geblokkeerde gelden zult doen. Ik vind dat antwoord niet afdoend. Ik zou graag horen dat het ingediende en destijds goedgekeurde dossier nu wordt afgevoerd. Er is een blokkering. Het ingediende plan is niet meer aan de orde. De tewerkstellingsplaatsen blijven niet. Er zal een totaal nieuw plan voor de overblijvende werknemers moeten komen.

U hebt het over 1600 afvloeiingen. De werknemers weten echter wat hen te wachten staat. We hebben het nog niet over aantallen bij de franchises en over de paritaire comités gehad. Dit zal belangrijke financiële repercussies voor Carrefour en voor de werknemers hebben. Het zal voor de franchisehouders niet interessant meer zijn die werknemers te behouden. Ik vind dit een groot vraagteken.

Ik zou u graag horen vertellen dat de opleidingssteun die op basis van dit plan is goedgekeurd, nu wordt geblokkeerd. Carrefour kan opleidingssteun vragen voor de overblijvende werknemers. Ik beweer niet dat die steun niet moet worden toegekend. Die mensen hebben daar recht op. Het gaat dan echter om een compleet nieuw dossier, met nieuwe cijfers en nieuwe opleidingen. Het gaat dan niet om 6000 mensen.

Ik vind het gevaarlijk dat u naar het einde van het sociaal overleg verwijst. Ik vrees voor een procentuele beslissing, waarbij het geld aan het aantal afvloeiingen worden aangepast. Voor Carrefour nieuwe opleidingssteun kan krijgen, moet het bedrijf een volledig nieuw dossier indienen. Dit dossier moet aan de realiteit van het ogenblik worden aangepast.

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

De heer Johan Deckmyn: Ik heb in mijn repliek al aangegeven dat ik uit de woorden van de minister-president had afgeleid dat meer dan 0,5 miljoen euro tot na het overleg zou worden geblokkeerd. Dan zou er een nieuwe planning komen. Zo had ik het begrepen. De minister-president heeft me niet tegengesproken. Ik begrijp niet waarom mevrouw Turan zo geagiteerd reageert.

De voorzitter: De heer Watteuw heeft het woord.

De heer Filip Watteuw: Ik begrijp dat mevrouw Turan hierover duidelijkheid wil. Indien een aandeelhouder geld in een bedrijf als Carrefour stopt, verwacht hij winst. Indien de overheid geld in een bedrijf als Carrefour stopt, wat uiteindelijk is wat we doen, verwachten we een maatschappelijke winst. Indien we die 529.000 aan Carrefour zouden geven, moeten we zeker zijn dat er een maatschappelijke winst wordt geboekt. Of het al dan niet om een volledig nieuw dossier moet gaan, laat ik in het midden. Ik weet alleen dat we garanties moeten krijgen. We moeten zeker zijn dat die middelen Vlaanderen en de werknemers uiteindelijk iets zullen opbrengen.

Minister-president Kris Peeters: Aangezien ik niet wil dat mensen hier omwille van mijn antwoord in verwarring vertrekken, zal ik het nog even herhalen. We bevinden ons momenteel in de fase van de wet-Renault. Dit betekent dat Carrefour heeft aangekondigd maximaal 1600 mensen te ontslaan. Gelukkig is nog niemand ontslagen. Ik heb die middelen geblokkeerd. Dat wordt door iedereen gewaardeerd. Aangezien het bedrijf de intentie heeft bekendgemaakt 1600 mensen te willen ontslaan, heb ik besloten de gelden te blokkeren. Ik moet natuurlijk afwachten wat uiteindelijk zal gebeuren. Ik weet nog niet hoeveel mensen zullen worden ontslagen en hoe het met opleidingen en dergelijke zal zitten. Op dit ogenblik kan ik daar geen uitspraak over doen. Ik kan enkel zeggen dat in het opleidingsplan expliciet staat dat de werkgelegenheid op peil moet blijven, en zodra dat dit niet meer het geval is en mensen worden ontslagen, de voorwaarde voor het verkrijgen van dat geld niet meer is vervuld.

Samen met u willen wij ervoor zorgen dat de werknemers van Carrefour worden opgevangen. Het geld dat was opzijgezet voor opleiding, kan niet worden gegeven als de voorwaarde van constante werkgelegenheid niet wordt gerealiseerd. We zullen wel vaststellen hoeveel mensen er worden ontslagen en hoe het met de opleiding zit. Of er dan een nieuw dossier komt, met een nieuw of een aangepast opleidingsplan, zullen we nog zien. Maar het is niet zo dat we een gedeelte van het bedrag zullen betalen, want de voorwaarde is niet vervuld en dus heeft men er geen recht op.

Met redenen omklede moties

De voorzitter: Door de heren Deckmyn, Creyelman, Janssens en Penris, en door de heer Watteuw werden tot besluit van deze interpellatie met redenen omklede moties aangekondigd. Ze moeten zijn ingediend uiterlijk om 17 uur op de tweede werkdag volgend op de sluiting van de vergadering.

Het incident is gesloten.

■

Interpellatie van de heer Jan Penris tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de toekomst van de Antwerpse Opelfabriek in het licht van de gewijzigde financiering van het reddingsplan van GM voor Opel

Vraag om uitleg van de heer Matthias Diependaele tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de resultaten van de informele vergadering van de Europese ministers van Economie op 19 februari 2010, inzonderheid wat de plannen van GM betreft en de verklaringen hierover door de Europese commissaris voor Mededinging

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Voorzitter, minister-president, collega's, ik bedank u voor het feit dat u ons blijft toestaan dat we over dit belangrijke dossier de regering met de al ons toegestane middelen kunnen blijven ondervragen. Ik verontschuldig me bij de heer Diependaele. Hij was de eerste om hierover een vraag in te dienen, maar ik zet zwaarder geschut in, vandaar dat ik eerst het woord krijg. Ik zal evenwel niet het gras voor zijn voeten wegmaaien, want hij heeft een invalshoek en ik heb er een andere.

Vorige week diende ik een verzoek tot interpellatie in omdat we toen van de heer Reilly mochten vernemen dat de Vlaamse Regering maar beter actief op zoek gaat naar een overnemer. Dat gebeurde op het ogenblik dat de Vlaamse Regering officieel nog steeds het standpunt verdedigde dat Opel als een GM-bedrijf open moet blijven en dat de Europese Commissie haar verantwoordelijkheid moet opnemen. Tezelfdertijd zei GM dat het bedrijf met verschillende regeringen onderhandelt en dat een vergelijk in de maak is waarin Vlaanderen geen rol van betekenis meer zal spelen.

Inmiddels weten we hoe u met dat nieuwe feit omgaat. Ik ben blij dat ik voet bij stuk hield nadat ik vernam dat mevrouw De Vits over dit onderwerp een actuele vraag wou indienen. Want als ik me had teruggetrokken, zouden we weer kort door de bocht zijn gegaan en moeten debatteren zonder over essentiële informatie te beschikken. Ik heb immers begrepen dat u gisterenavond toch nog een aantal belangrijke gesprekken hebt gevoerd en ook een aantal belangrijke beslissingen hebt genomen.

Wij hebben u altijd aangemoedigd om in dit dossier niet bang te zijn van het zogenaamde plan B. Vandaag stellen we vast dat u, samen met de vakbonden, onze gedachtegang begint te volgen. Gisterenavond en ook de dagen ervoor vernamen we dat de vakbonden ervan uitgaan dat we de plant in Antwerpen zo lang mogelijk en zo rendabel mogelijk open moeten houden met het oog op een eventuele overname door een derde partner. Als u het mij vraagt, is dat een verdedigbaar plan B.

U gaat er niet langer van uit dat Opel tot in de eeuwigheid onder de vleugels van het moederbedrijf Opeljes zal produceren. U gaat ervan uit dat de plant een jaar moet overleven, om dan het bedrijf op de markt aan kandidaat-overnemers te koop aan te bieden. Die stelling verdedigen we al heel lang, ondersteund met voorstellen van resoluties die soms door mensen

van andere oppositiepartijen werden gesteund. We zijn dus blij dat het plan B vandaag gestalte krijgt.

Wij zijn niet de enigen: ook de heer Leyman – een christendemocraat die in de sector zijn sporen heeft verdiend – zegt dat die piste het overwegen waard is, weze het dat het volgens hem iets meer mag zijn dan wat nu op tafel ligt en we in plaats van de productie van 60.000 eenheden ten minste naar het dubbele moeten gaan. Dat is ook een piste die bejubeld wordt door de heer Vic Heylen, die wat dat betreft altijd een voorstander is geweest van een plan B. Hij heeft gezegd dat we nog verder moeten gaan dan wat u samen met de vakbonden suggereert. Laten we het misschien over een hele nieuwe boeg gooien en het Italiaanse voorbeeld volgen. Er waren heel wat problemen met de Fiatplant. De Italiaanse regering is heel actief mee op zoek gegaan naar overnemers. Ze blijkt die ook te vinden, zij het in Azië. Maar waar anders zal men ze vinden?

Minister-president, ik ben blij met de ontwikkelingen van vandaag. In de pers wordt gesproken over het feit dat er rond dit dossier een pokerspel wordt gespeeld. Dat vind ik minder. Ik ben geen kaartspeler. Ik heb trouwens geen pokerface zoals sommige politici uit de meerderheid. *(Opmerkingen van minister-president Kris Peeters)*

Zelfs dat niet. Daar ben ik te lomp voor. Dat laat ik over aan de heer De Wever. Ik heb te veel het hart op de tong. Ik ben geen pokerspeler. Voor de mensen is het vrij ondraaglijk om dat pokerspel te moeten ondergaan. Ik begrijp echter dat u niet anders kunt. Ik hoop dat het pokerspel van vandaag ergens toe leidt. Ik zie dat het de goede richting uitgaat. U draait bij in onze richting. De vakbonden draaien bij in onze richting. Ik denk dat we elkaar een eind weegs kunnen volgen en elkaar misschien ooit wel eens zullen vinden. Wat mij betreft, moet u vandaag enkel bevestigen of ik het bij het rechte eind heb. Bent u inderdaad een bocht aan het maken in dit dossier? In andere dossiers zult u later ook nog wel eens bochten maken. Ik hoop dat het dan met evenveel succes afloopt. Bent u een bocht aan het maken? Bent u het plan B, waarover zowel de heer Leyman als de heer Heylen enthousiast is, aan het uitwerken? Zal de Vlaamse Regering dan haar verantwoordelijkheid opnemen?

Stel dat Reilly en consorten ons de tijd gunnen om de plant open te houden. Gaat de Vlaamse Regering dan actief op zoek naar overnemers buiten de GM-groep? Want daar zal het toch op neerkomen. Op welke manier zult u dat doen? Wie hebt u in het vizier? Misschien mag u dat als pokerspeler niet zeggen, want dan gooit u uw troeven op tafel. Hoeveel centen bent u bereid in te zetten bij dat pokerspel? De Tijd heeft het daar vandaag ook over. Er is nog altijd een bedrag van 500 miljoen euro dat u wilt inzetten: 300 miljoen euro die u rechtstreeks had toegezegd en 200 miljoen euro via een soort tovertruc met een heel mooie Engelse naam, namelijk sale-and-leaseback. Als bestuurder van het Havenbedrijf vraag ik u natuurlijk of u die 200 miljoen euro zult ophoesten. Of moeten wij dat doen? Kunt u daar tekst en uitleg bij geven?

Minister-president, het gaat de goede richting uit. We zien dat er een plan B op de tekentafel ligt. Bevestigt u dat? Hoe dik is het potlood waarmee u dat plan B vandaag aan het tekenen bent?

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Mijnheer Penris, ik heb er geen enkel probleem mee dat uw interpellatie eerst aan bod kwam. Mijn invalshoek is anders. Bij mij gaat het veeleer over de Europese afhandeling van het dossier. Tijdens de commissievergadering van 24 februari heeft de minister-president een uiteenzetting gegeven over de informele vergadering van 19 februari van de Europese ministers van Economie over de toekomst van de Europese auto-industrie. In de aanloop naar die vergadering en op 19 februari zelf heeft onder andere de Europese Commissaris voor Industrie, Tajani, enkele toezeggingen en uitspraken gedaan, en waarschijnlijk ook voor zijn beurt gesproken, omdat het niet helemaal om zijn bevoegdheid ging.

Minister-president, u hebt op de commissievergadering van 24 februari aangekondigd dat u ook nog een onderhoud had met de Europese Commissaris voor Mededinging, Almunia. Wat was daar het resultaat van? Heeft hij verklaringen afgelegd over de plannen van General Motors? Kunt u verdere toelichting geven bij het gesprek?

Ik heb lang getwijfeld om deze vraag over Opel in te dienen. We kunnen dat bijna elke week doen. Het is goed dat we daar altijd de kans toe krijgen om zo het dossier op de voet te volgen.

Maandag was er blijkbaar een plan van Opel zelf. De heer Reilly – of was het de heer Franz? – zei dat er opnieuw een kans zou zijn. In mijn ogen was het vrij duidelijk. De wet-Renault legt de bedrijfsleiding van Opel op om de voorstellen serieus te nemen en de gesprekken in de informatie- en consultatieronde een eerlijke kans te geven. Dat is natuurlijk allemaal goed bedoeld. Het is ook heel moeilijk om wettelijk af te dwingen dat een bedrijfsleiding een voorstel serieus zou nemen. Hoe meet men dat? Misschien is er wel een nadeel verbonden aan die wet-Renault. De bedrijfsleiding van Opel zou wel eens een toneel kunnen opvoeren om te tonen dat ze het serieus neemt, terwijl ze enkel valse hoop geeft. Maandag- of dinsdagnamiddag is het snel duidelijk geworden dat de vakbonden van Opel vonden dat het plan nergens op leek en dat het enkel geveinsd was door het management van Opel. Is dat geen negatief neveneffect van de wet-Renault?

De voorzitter: De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Voorzitter, ik heb maar één bijkomende vraag. De heer Penris heeft het al gehad over de steun van 500 miljoen euro. De vraag is niet alleen of dat bedrag ter beschikking blijft, de vraag is ook hoe die som zich verhoudt tot de verschillende scenario's die de ronde doen. Ik merk dat de scenario's steeds schraler worden. Ik veronderstel dat die 500 miljoen euro voorhanden is in het geval dat de vestiging zou openblijven en dat er een wezenlijke tewerkstelling aan verbonden is, en niet als het maar over enkele honderden werknemers gaat. Minister-president, ik had daar graag wat uitleg over. Ik ben het niet zo vaak eens met de heer Penris, maar ik moet toch zeggen dat zijn analyse van het plan B to the point was. Hij heeft daar in ieder geval een punt.

De voorzitter: Mevrouw Turan heeft het woord.

Mevrouw Güler Turan: Voorzitter, ik heb dinsdag ook een vraag om uitleg ingediend. Die is bij dezen overbodig, want we kunnen hem hier bespreken. Ik had die vraag ingediend naar aanleiding van het voorstel en het tegenvoorstel en van wat er allemaal aan de hand was bij Opel. Ik wou gewoon een stand van zaken vragen.

Mijnheer Penris, ik heb goed geluisterd naar wat u zei over het plan B. Ik heb altijd gezegd, samen met vele anderen, dat de werknemers zelf nog geloven in hun fabriek en dat ze tegen de sluiting waren en dat er eventueel alternatieven uit de bus zouden komen. Dat was niet uitgesloten. Of dat nu een bocht is of niet, weet ik niet. Het behoud van Opel zou echt fantastisch zijn geweest maar als het niet kan, moeten er alternatieven zijn. Om een redelijke kans op een goede overname te maken, zitten alle vakbonden weer op dezelfde lijn. Van welke familie ook, ze staan weer achter het tegenvoorstel van de vakbonden. Vorige week was er een commotie omdat bepaalde vakbonden effectief wilden praten over een plan B, zoals ik het begreep, namelijk over de ontslagvergoedingen. De vakbonden vragen nu dat Opel een eerlijke kans krijgt op een serieuze overname.

In welke omstandigheden kan de Vlaamse overheid met die 500 miljoen euro die we al voor Opel hadden klaarstaan, daarin een belangrijke rol spelen? Het doet er nu niet toe of het voor Opel is of voor merk X, Y of Z. Zo kunnen we tijd winnen tot 2011. Dat kan een oplossing op zich zijn. Men weet nooit. Tijd kan helend werken. Wie weet welke productie en marktheropleving we na de economische crisis zullen hebben? Daardoor zal misschien Opel zelf tot andere gedachten komen. Misschien kan de heer Reilly zelf worden vervangen. Je weet maar nooit.

Minister-president, hoe kunt u met die 500 miljoen euro een rol spelen in een deftige overname? In de krant staat: “Peeters wil de druk op Europa hoog houden.” We hadden het vorige keer al over de uitspraken van verschillende commissarissen naar aanleiding van het onderhoud met u. Ik had graag een toelichting van u: hoe gaat u de druk hoog houden?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, collega’s, dit dossier houdt ons al maanden intensief bezig. Mijnheer Penris, als we later tijd hebben, zou het zeer interessant zijn om eens die geschiedenis te schrijven. Het is een van de dossiers waarbij de vorige Vlaamse Regering niet, zoals bij Renault, heeft gewacht tot er een beslissing werd bekendgemaakt door het hoofdkantoor. Neen, ze is zelf naar dat hoofdkantoor gegaan en heeft geprobeerd om daar alles uit de kast te halen om Antwerpen die eerlijke kans te geven.

U weet net zo goed als ik dat Nick Reilly op een bepaald ogenblik heeft bekendgemaakt dat Antwerpen gesloten zou worden en dat we op dat moment in de wet-Renault zijn terechtgekomen. De heer Diependaele verwees ernaar: misschien moeten we met de ervaringen die we hebben met de wet-Renault, eens kijken wat de voor- en nadelen van de praktische toepassing van de wet-Renault juist inhouden. De wet-Renault zegt dat de werkgever bij collectief ontslag het maximum moet bekendmaken dat in aanmerking komt voor ontslagen en dat hij een plan moet voorleggen en dat dat plan bekeken moet worden door de vakbonden en dat de vakbonden de mogelijkheid hebben om vragen te stellen en alternatieven voor te stellen.

Hier en in de plenaire vergadering is gezegd dat ik met het plan B moest komen. We hebben voor de eerste keer niet alleen met de vakbonden, maar ook met Agoria en de directie van de vestiging in Antwerpen altijd overleg gepleegd. We hebben gezamenlijk gezegd dat we in de wet-Renault zitten en dat de vakbonden vragen stellen en dat er een oplossing binnen GM wordt voorgesteld. Als Vlaamse Regering respecteren wij dat en gaan wij niet achter de rug zeggen dat wij een plan B hebben en dat wij investeerders hebben en weten hoe we de zaak moeten oplossen. Dat zou niet verstandig zijn. De Vlaamse Regering heeft daar altijd in nauw overleg met de vakbonden en Agoria en het management van Antwerpen naar gehandeld. Nick Reilly heeft tot vrij recent gezegd dat Antwerpen dicht gaat en dat niemand hem kan tegenhouden om een fabriek te sluiten.

Dat is een evolutie. Ik heb het niet over bochten. Als u graag die terminologie gebruikt, mij niet gelaten. Het gaat hier meer over de voortgang van de gesprekken en hoe we kunnen komen tot een maximaal behoud van de werkgelegenheid. Nick Reilly heeft op een bepaald moment toch gezegd dat hij tot een oplossing voor Antwerpen wou komen waarbij GM een minderheidsaandeelhouder wordt en er nog auto’s worden geproduceerd. Daar zou het noodzakelijk zijn andere investeerders te zoeken om de toekomst van Antwerpen te garanderen. Daar hebben alle vakbonden, niet alleen ACV, ABVV en ACLVB, maar ook de voorzitter van de Europese ondernemingsraad Franz Klaus en de coördinator, samen met de vakbonden van Duitsland en met de vakbonden van Polen, een voorstel gedaan en ondertekend. Daarin staat dat ze een aantal garanties voor de productie van een aantal wagens willen en dat ze bereid zijn naar andere investeerders te zoeken, als ze de kans krijgen om die investeerders tegen eind 2011 te hebben. Dit plan is overgemaakt aan Nick Reilly.

De vraag is hoe hij daarop zal reageren. Als hij daar positief op reageert, dan zal de Vlaamse Regering alles doen om investeerders te zoeken. Dat is gisteren heel duidelijk gezegd. Alles is in gereedheid gebracht om dat dus ook te doen, als Nick Reilly toezeft. Het is een eerste heel belangrijk element om tot een oplossing te komen, weliswaar een andere oplossing dan die in eerste instantie werd verdedigd, namelijk de discussie over de 2 SUV’s enzovoort.

Collega Penris en collega Watteeuw, we hebben de grond laten schatten ‘in going concern’. Dat wil zeggen dat men ervan uitgaat dat er verder auto’s zullen worden gemaakt. De schatting bedraagt 198 miljoen euro. Als die schatting gebeurt ‘not in going concern’, dan is

er een volledig andere waardering van de gebouwen en de gronden. We hebben in het verleden gezegd – het staat ook op papier – dat wij in het kader van de redding van Opel die stap willen zetten. We hebben ook met het Havenbedrijf contact gehad, dat principieel zeer geïnteresseerd was, maar ik ga ervan uit dat ze geen 200 miljoen euro hebben klaarliggen. De rest, 300 miljoen euro, is een garantie op een lening. Daar gaat het over, want sommigen denken dat we 500 miljoen euro op tafel hebben gelegd.

Op dit moment is de vraag hoe Nick Reilly gaat reageren. Als het positief is, gaan we zeer intensief naar investeerders zoeken. Net als de Italiaanse regering zal ik dat ook doen, met grote deskundigheid en zorgvuldig voorbereid. De vraag is natuurlijk welke investeerders we kunnen aantrekken en onder welke voorwaarden. Er zal een discussie zijn over hoe we investeerders kunnen aantrekken en onder welke voorwaarden. Welke vragen zullen aan de Vlaamse Regering worden gesteld? Die 500 miljoen euro stamt uit een vorig kader. Er is dan mogelijk een nieuw kader. In dat nieuw kader zal de Vlaamse Regering nagaan hoe we met heel veel zorg – want het is het geld van de belastingbetaler – de dynamiek en de maximale werkgelegenheid in de automobielsector in Antwerpen kunnen organiseren. Dat is nu de situatie.

Collega Penris, pokeren gaat me ook niet af. Ik denk dat dit een heel belangrijke discussie was en is. Ik ben er wel van overtuigd dat in dit dossier de tijd in ons voordeel speelt. Er is nog niemand ontslagen. Er is nog geen collectief ontslag in Antwerpen doorgevoerd. Dat is in eerste instantie de verdienste van de vakbonden, maar in tweede instantie de verdienste van heel duidelijke taal te spreken en op één lijn te zitten.

Ik hoop dat we in dat dossier, zoals mevrouw Turan zegt, op een positieve wijze kunnen landen, maar we zijn er nog niet. Ik ga ook geen valse hoop geven. Ik begrijp ook heel goed dat de mensen die er werken, zeggen dat het al zo lang heeft geduurd en dat het nu welletjes is. Ik begrijp ook dat een aantal mensen enkel nog willen dat hun ontslagpremie zo hoog mogelijk is. Godzijdank is dat een minderheid. De premie zal misschien vrij hoog zijn, maar na een paar jaar is die premie op. Als u laaggeschoold bent en op zekere leeftijd, dan hebt u dan misschien nog geen werk. Ik denk dat de vakbond heel wat moet incasseren, maar het is heel belangrijk dat ze zo heel duidelijk kiest voor werkgelegenheid.

Collega Diependaele, het is zo dat we op Europees niveau op de informele raad aanwezig konden zijn omdat minister Marcourt daar geen enkel probleem mee had en mijn andere collega in het buitenland zat. We zijn erin geslaagd de Europese Commissaris voor Industrie Tajani heel duidelijk te laten zeggen dat het businessplan moest worden onderzocht. Er is vrij snel een reactie gekomen van de Europese Commissaris Almunia voor Mededinging, die zei dat het zijn bevoegdheid is en dat hij een andere mening had. Die twee commissarissen spraken minstens niet dezelfde taal. Er is een bijeenkomst geweest met mijn kabinetschef, met Didier Seeuws, met Axel Buyse, met de kabinetschef van Europees Commissaris Almunia en iemand anders van zijn kabinet. Almunia heeft gezegd dat hij de positie aanhield van Neelie Kroes, de vorige Commissaris, die een aantal zaken had bekeken en dat er voor hem geen redenen waren om het businessplan op te vragen, laat staan te bekijken en ex ante te onderzoeken.

Normaal gezien zouden er deze week vragen worden gesteld in het Europees Parlement, maar door de evolutie, zeker woensdag, heeft men terecht gemeend om dat niet meteen te doen, omdat niemand een juist beeld had. Die vragen zullen toch worden gesteld in het Europees Parlement. We moeten de druk op Europa hoog houden. Als mijn informatie juist is, zal men over de partijen heen de vraag stellen naar hoe het nu zit en hoe een en ander moet worden verklaard.

We zullen zelf met de voorzitter en de commissarissen contact houden om ervoor te zorgen dat we geïnformeerd zijn. Wat Neelie Kroes vorig jaar heeft bekeken, is totaal veranderd. Nick Reilly heeft gezegd dat hij de investering van 600 miljoen euro gaat optrekken. De lidstaten hebben daar kennis van genomen. Dat businessplan moet volledig aangepast zijn of

er moet een ander businessplan op tafel liggen. Doordat dit dossier elke week een nieuwe wending krijgt, is het ook belangrijk om de commissarissen te informeren. Dit kan een andere houding noodzakelijk maken. We zullen de druk verhogen.

Ten slotte heeft de heer Almunia zich geëngageerd dat vanaf het moment dat één lidstaat steun geeft, hij het volledige dossier zou onderzoeken. Hij zegt dat hij op basis van de huidige verdragen niet de juridische instrumenten heeft om aan GM het businessplan op te vragen en ex ante te onderzoeken. We hebben zelf een brief geschreven naar Nick Reilly met de vraag om het businessplan toegankelijk te maken voor één of twee commissarissen. We houden ook daar de druk hoog met parlement en commissie.

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: De minister-president heeft het moeilijk als we hem beschuldigen van het maken van bochten. Er is natuurlijk geen CD&V'er die bochten maakt, dat weet ik ook wel. Laat ik het dan iets positiever stellen. Minister-president, u hebt de bretellen gevonden om de broek op te houden en dat is het enige dat telt. Daar willen wij uiteindelijk ook toe komen. Niemand staat graag 'met de broek op de knoesels'. We doen wat we moeten doen.

Mevrouw Turan, we vinden elkaar terug in dit dossier. We waren even uit elkaar, we hadden van in het begin gezegd: u moet dat plan B hard maken en in heel duidelijke krijtlijnen uittekenen. U zegt nu: wacht nog even en heb vertrouwen in de vakbond. Nu vinden we elkaar. De vakbond zegt: wij zitten ook op dat spoor, en dat is goed.

Minister-president, ik was eerst niet van plan om een motie te laten volgen op deze interpellatie, maar ik ga dat toch doen, al was het maar om vanuit dit deel van de oppositie aan u duidelijk te maken dat we u een eind weegs willen volgen, en dat we vinden dat u op het juiste spoor zit. Ik ga ervan uit dat de 500 miljoen euro waarvan sprake, misschien niet meer 500 miljoen euro is, gelet op het feit dat we de zekerheden niet meer hebben die we destijds wilden hebben, maar dat we toch een onderlijn mogen trekken van 198 miljoen euro, de waarde van de grond en de gebouwen die kunnen worden benut voor de functie die ze nu hebben. Als we daarmee als bottomline naar buiten kunnen komen, sturen we een sterk signaal aan kandidaat-overnemers. Dat signaal wil ik mee ondertekenen. Vandaar mijn initiatief om een met redenen omklede motie aan te kondigen.

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Minister-president, u deelt blijkbaar mijn mening dat er minder positieve kanten zijn aan de wet-Renault. Zonder die wet volledig af te schieten, moet die misschien wel eens worden geëvalueerd. In het Europees Parlement werken ze in een andere, maandelijkse cyclus, terwijl de plenaire vergadering en commissievergaderingen hier wekelijks plaatsvinden. Het duurt minstens nog een maand voor die mondelinge vragen daar aan bod komen. Daarenboven weet ik niet of er veel antwoorden op zouden komen, maar daarin kan ik me vergissen. Ik heb er alle begrip voor dat het businessplan constant evolueert en dat u daar weinig aan kunt doen.

Minister-president Peeters: Het is een voortschrijdend dossier. U ziet bochten vanuit de oppositie, dat laat ik aan u over. Ik zou kunnen zeggen dat in het Riemann-oppervlak in de wiskunde een rechte lijn geen rechte lijn is en een bocht geen bocht, maar goed, dat is spelerei. Daar sta ik boven.

Mijnheer Penris, u weet zeer goed dat de eigenaar van de gronden nu GM is. Bij de verkoop-akte zijn er artikelen opgenomen waardoor vroeger de stad maar nu de haven een voorkooprecht heeft. Als GM nog een bepaald gedeelte daarvan zou gebruiken, maar voor de rest is er een andere investeerder, krijg je discussie. Blijft GM eigenaar van die grond? Wordt die grond verkocht? Is die investeerder geïnteresseerd in die grond? Misschien stelt die investeerder voor dat de haven die grond koopt en dan least. Alles is mogelijk. Als die

investeerder ook een lening aangaat, is dat weer een tweede facet. Het dossier krijgt nu ook andere wendingen.

Ik begrijp dat u de voortgang en de situatie van het dossier heel positief duidt. Ik hoop dat we kunnen landen in die richting.

Met redenen omklede motie

De voorzitter: Door de heer Penris werd tot besluit van deze interpellatie een met redenen omklede motie aangekondigd. Ze moet zijn ingediend uiterlijk om 17 uur op de tweede werkdag volgend op de sluiting van de vergadering.

Het incident is gesloten.

■